

عنوان مقاله:

کمک های اولیه روانی - اجتماعی : راهی برای سازگاری با حوادث

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی بهداشت، درمان و مدیریت بحران در حوادث غیرمترقبه (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهدی شیخنا - دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی

حمید آسایش - دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی

عیسی مالمیر - دانشگاه علوم بهزیستی و توان بخشی

خلاصه مقاله:

بعد از وقوع حوادث غیر مترقبه اغلب گروهی از مردم آسیب می بینند که نیازمند توجهاتی چون به داشت روانی و مشاوره هستند . هر چند ممکن است تعداد آسیب دیدگان، نوع و عامل آسیب متفاوت باشد ولی همگان نیازمند خدمات ویژه ای هستند . افراد و جوامعی که توسط بلایا، وضعیتهای اورژانسی پیچیده و مشکل و موقعیتهای تعارض برانگیزی متاثر می شوند، متحمل مشکلات رفتاری، روانشناختی (طبق آمار سازمان بهداشت جهانی احتمال ابتلا به بیماریهای روانی پس از بروز حوادث غیر مترقبه 5-10% افزایش می یابد) و هیجانی می شوند که آسیب پذیری آنها را افزوده و سبب کاهش توان سازگاری 1 و بهبودی 2 آنها می شود . در برخورد با حوادث غیرمترقبه ما با سه فازمواجه هستیم : مرحله فوری (1-4) هفته (3، کوتاه مدت -6) 1 ماه (4 و بلند مدت 6) ماه به بعد (5 که متناسب با هر مرحله مراقبتها و خدمات روانی - اجتماعی ویژه ای ارائه می شود . یک رویکرد مبتنی بر مستندات تحقیقاتی است که به منظور کمک به انطباق آسیب دیدگان 6 « کمک اولیه روانی _ اجتماعی » با شرایط موجود پس از بروز حوادث غیرمترقبه ارائه می گردد و به کاهش پاسخهای هیجانی و جسمی در مرحله فوری کمک می کند . افراد ارائه کننده خدمات و مراقبتهای روانی - اجتماعی از قبیل مراقبان، رهبران تیمهای مداخله گر، داوطلبان، منابع اطلاعاتی و ... از جمله کسانی اند که در ارائه کمکهای اولیه روانی _ اجتماعی نقش داشته و باید از اصول آن آگاهی داشته باشند . ما در این مقاله بر آنیم که پس از بیان حمایت های روانی - اجتماعی در فازهای مختلف بلایا، بر روی مفهوم کمک اولیه روانی - اجتماعی تمرکز کرده به دنبال تبیین و تشریح آن به بیان اصول آن برای این مراقبان بپردازیم .

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/14602>

